

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Perfectionibus Moribusque Divinis Libri XIV

Lessius, Leonardus

Antverpiae, 1620

Admodum R[everen]do in Christo Patri D. Antonio De Winghe Abbati Et
RR. PP. D. Priori Ceterisq. Religiosis Nobilis Monasterii Laetiensis
Leonardvs Lessivs Salutem in Domino sempiternam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46817](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46817)

Admodum R^{do} in CHRISTO Patri
D. ANTONIO DE WINGHE

A B B A T I

ET RR. PP.

D. PRIORI CETERISQ. RELIGIOSIS
NOBILIS MONASTERII

L A E T I E N S I S

LEONARDVS LESSIVS

Salutem in DOMINO sempiternam.

INTER ea quæ homini in hæc
vita maximè debent esse cu-
ræ, admodum R^{dc} Domine,
Patresque venerandi, primum
meritò locum tenet cognitio
Diuinitatis; eaque non per-
functoria vel aridæ cuiusdam speculationis, sed
accurata, illustris, & efficax, quæ vim suam et-
iam in affectum & omnes animæ vires diffun-
dat. Ex hac enim omne bonum animi, om-
nisque salutaris dispositio, qua ad perfectionem
& vitam æternam subleuamur, tamquam ex

* 2

vber-

S. 15.

verissimo fonte promanat ; & sine hac frustra ad sublimem perfectionis gradum contendas. Quam ob causam Sapiens notitiam Dei vocat *iustitiam consummatam* seu perfectam ; nimirum quia iustitia consummata ex illa notitia, sicut ex luce calor, ex vita motus, & ex pulchri visione amor, nascitur.

Hinc Apostoli accepto Spiritu sancto, quo mirabiliter circa Diuinitatem & humanitatem Christi illustrati fuere, momento temporis plus perfectionis adepti sunt, quam nos in nostris tenebris tota vita consequi possimus : & beatissima Virgo, ob eximiam qua donata est Diuinitatis notitiam, statim perfecta fuit ; adeo ut non solum peccatum vllum veniale non commiserit, sed neque vllum opus imperfectum, seu tepidum, languidum, vel adiaphorum admiserit. Simili modo (& quidem excellentiori ac sublimiori) omnes iusti post hanc vitam, simulatque lumine gloriae ; quo Diuinitatem clare cognoscant, illustrati fuerint, subito in omnibus animarum viribus perfectissimi euadent.

Quicumque ergo ad insignem perfectionis ac sanctitatis gradum in hac vita adspirat, hoc maximè curare debet, ut altissimam & clarissimam, quantum homini fas est, Diuinitatis ac diui-

diuinarum perfectionum notitiam assequatur: hac enim semel obtenta, facile & cum magna etiam voluptate mundum despiciet, carnem domabit, iustitiam colet, diuina præcepta & consilia seruabit, & Christi Domini nostri vitam imitabitur. Tantum enim in Deo boni, tantum solatij & gaudij inueniet, vt cetera omnia nihili æstimet, dicatque cum Propheta: *Quid mihi est* Psal. 72.
in celo, & à te quid volui super terram! Defecit caro mea, & cor meum, Deus cordis mei, & pars mea, Deus in æternum. Per huius notitiæ lucem vilescunt omnes honores, omnes opes, omnes carnales voluptates, & quidquid mundus admiratur & prosequitur: nihilque menti in pretio erit præter Deum, & quod Deo carum.

Notitiæ Diuinitatis coniungenda cognitio humanitatis Christi, & perfectionum illius. Ipsa enim est speculum omnis sanctitatis, in eaque clarissime reflicet omnis perfectio quæ ex consideratione Diuinitatis & perfectionum diuinarum colligi potest. quod insinuat Dominus cum ait: *Hæc est vita æterna vt cognoscant te so-* Ioan. 17.
lum verum Deum, & quem misisti Iesum Christum. Vbi vtramque notitiam requirit, quam dicit esse *vitam æternam*, quia est vnica ad vitam æternam via, eamque quodammodo ex se
-11193 * 3 parit.

parit. Potest autem hæc notitia dupliciter haberi: modo communi per fidem, & sic est necessaria omnibus iustis; & modo excellenti, nempe cum fidei accedit donum sapientiæ: qua ratione etsi non sit absolutè necessaria ad salutem, est tamen necessaria ad perfectionem & insignem sanctitatis ac gloriæ gradum consequendum. Et quamuis hoc illustre donum sapientiæ potissimum illustratione diuina proueniat, quæ idcirco oratione & vitæ puritate nobis assidue procuranda est; tamen ordinariè ad hoc etiam opus est studio & meditatione nostra. Illa enim dona caelestia, ad quæ aliquid conferre animumque disponere potest industria nostra diuinæ gratiæ auxilio adiuta, Deus sine nostra cooperatione conferre non consuevit; nisi quibusdam peculiari fauore ad eximium aliquod munus, quod statim magnam animi perfectionem & sapientiæ sanctitatisque excellentiam postulet, electis, sicut in beata Virgine & Apostolis vsu venit.

Cum ergo Deus ordinariè hanc nostram preparationem requirat, qua doctrinâ fidei instructi, vires ingenij in res illas sublimissimas, quantum fas est, intendamus, R^{mus} P. Franciscus Flerontinus piæ mem. valdè huiusmodi contem-

templationibus addictus, petiit à me vt postquam eam materiam, explicando primam partem Summæ Theolog. S. Thomæ, bis interposito multorum annorum curriculo pertractassem, aliquid de ea scriberem, quod simul intellectum pascere, & affectum morésque posset componere. Feci id lubens, adhibita sedula meditatione, vt prior ipse, quantum possem, degustarem illarum rerum suauitatem. Adiuuit non parum S. Dionysij Areopagitæ cæleste opus; cuius lectione, in sua præsertim lingua, iam inde à quadraginta annis plurimum semper fui delectatus: de quo Auctore nemo dubitare poterit, qui sublimissimam ipsius doctrinam, & plusquam humanum loquendi modum, intellexerit.

Hoc meum scriptum, animique mei Commentationem iam pridem affectam, & tandem post multorum annorum intermissionem, vt cumque confectam, R^{dx} Paternitati Tuæ, & venerando Cæsui vestro, inscribere & dedicare institui, & re ipsa dico & offero; partim vt sit pignus antiquæ inter nos amicitia, partim vt symbolum aliquod gratitudinis plurimorum beneficiorum, quæ nostra Societas in illis præsertim locis à vobis accepit; partim quia hæc maxime

mè

inè consentanea sunt vestràe professioni, quæ
potissimùm vitæ contemplatiuæ & cælesti con-
uersationi est consecrata: consentanea quoque
excellenti illi institutioni, quæ vobis à viro verè
sancto, & præclaro spiritus Magistro D. Ludo-
uico Blofio est relicta, quam etiam in hunc diem
egregiè tuemini, & in primis Tua Paternitas
moribus & vitâ sic exprimit, vt mihi dum in il-
lam oculos coniicio, S. Benedicti viam quam-
dam imaginem cernere videar. Qua de re, si
tua modestia pateretur, plurima dicere pos-
sem, quæ nunc silentio prætereo, vt tibi (cui
nihil molestius quàm suas audire laudes) mo-
rem geram.

Ob has aliasque causas, R^{ti} Pater, hunc Tra-
ctatum vobis vestràeque Familiæ dedicandum
& offerendum censui; rogans vt solita humani-
tate & benignitate eum acceptare dignemini: &
si quid in eo præclari ad rerum diuinarum hau-
riendam intelligentiam, & ad affectus nostros à
terrenis ad cælestia transferendos, inueneritis, id
omne *Patris luminum, à quo omne datum opti-*
imum, & datum perfectum, adscribatis: si quid ve-
rò humile, impolitum, ambiguum, minusque
commodum visum fuerit, id meæ imbecillitati
condonetis, Deumque pro me oretis, vt men-

tem

tem

Jacob. 1.

tem meam quotidie magis magisque, vsque ad
extremum vitæ terminum, spreto perfectè
mundo, ad celestia desideria erigat. Hæc summa
votorum meorum. Hoc potissimum ad quod
omnia religiosæ vitæ instituta, & religionis exer-
citia nos ducunt; ad quod, omnia nostra studia ac
scripta tendere, quodque omnes in hac vita ma-
ximè optare & conari debent. Dei Domini no-
stri infinita bonitas, nobis ad hoc consequen-
dum vberem gratiam largiri dignetur. Vale ad-
modum R^{de} Domine cum familia tua benedi-
cta. Louanij, IV. Octob. M. DC. XIX.

**

P R Æ-